

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Dato: 29. maj 2017
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Høgenhaven Simony
Sagsnr.: 2017-0035-0423
Dok.: 2308219

UDKAST TIL TALE

til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål BN, BO, BP
og BQ fra Folketingets Retsudvalg den 7. juni 2017

Samrådsspørgsmål BN:

"Mener ministeren, at politiets håndtering i sagen om vanrøgtede dyr, omtalt i artiklen: "Dyrenes Beskyttelse gjorde chokerende fund hos ældre mand: Politiet kendte til det - men gjorde intet" i BT den 24. april 2017, er tilfredsstillende?"

Samrådsspørgsmål BO:

"Finder ministeren, at det er i orden, at dyr, med politiets viden, går under kummerlige forhold, uden der gribes ind, fordi dyrene ikke var i livsfare?"

Samrådsspørgsmål BP:

"Vil ministeren kommentere artiklen i Politiken af den 27. april 2017 "Dyrenes Beskyttelse: "Politiet sylter sager om dyremishandling" og svare på, om det giver anledning til handling?"

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Samrådsspørgsmål BQ:

”Mener ministeren, at endnu en sag ud af efterhånden mange om vanrøgt af dyr bør være startskuddet til at få indført et dy-repoliti?”

Spørgsmålet BN, BO og BP er stillet efter ønske fra Karina Due (DF). Spørgsmål BQ er stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF).

Svar:

[Indledning]

Tak for invitationen til at komme her i dag.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at mishandling og vanrøgt af dyr er dybt forkasteligt. Det er emner, som forståeligt nok vækker stærke følelser hos mange, og som generelt har stor interesse. Og det skal det også have, for vi skal naturligvis ikke tolerere mishandling af dyr.

[Den konkrete sag]

De fire spørgsmål, som vi skal behandle i dag, er stillet på baggrund af en konkret sag om vanrøgt af ponyer.

Jeg har derfor via Rigspolitiet indhentet oplysninger fra Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi om politiets håndtering af den konkrete sag.

Rigspolitiet har i den forbindelse oplyst, at den pågældende ejer af de ponyer, der omtales i artiklen, i 2016 modtog en bøde for at have forsømt at beskære hove på to ponyer ud af et hestehold på 20. De resterende 18 ponyer var ikke på daværende tidspunkt forsømte.

Ejeren sørgede efter det oplyste selv for, at der efterfølgende skete aflivning af de to ponyer.

Det var første gang, ejeren blev straffet for overtrædelse af dyreværnsloven, og det var politikredsens vurdering, at der ikke på baggrund af sagen var grundlag for at fratage ejeren retten til at holde dyr. En frakendelse blev heller ikke anbefalet af Fødevarestyrelsen, som på baggrund af politiets behandling var inddraget i sagen.

Den 3. april 2017 modtog Sydsjællands og Lolland-Falsters Politie en anmeldelse fra Dyrenes Beskyttelse om mulig vanrøgt af 15 ponyer på den pågældende persons adresse.

Politikredsen kontaktede på denne baggrund Fødevarestyrelsen med henblik på at sikre dyrlægeassistance i forbindelse med politiets tilsyn af ponyerne.

Ved et tilsynsbesøg den 7. april 2017 fandt politiet 15 ponyer opstaldet i bokse af passende størrelse og med ren og tør strøelse. Der var foder og halm til samtlige ponyer og på nær en enkelt boks med fem hingste, var der også adgang til vand fra bokse.

Ved tilsynsbesøget blev det imidlertid konstateret, at flere af ponyerne var afmagrede og med pels og hud præget af lus, utøj og mindre ubehandlede sår, ligesom enkelte af ponyerne havde lange, ubeskårede hove. Den deltagende dyrlæge anbefalede efter en undersøgelse af ponyerne, at der skete en snarlig aflivning af tre af ponyerne.

Ejeren erkendte ved politiets tilsynsbesøg, at han ikke længere magtede opgaven med at varetage ponyernes pasning og pleje. Han indvilligede derfor i at lade de tre ponyer aflive, ligesom han var indstillet på at afhænde resten af hesteholdet.

Efter tilsynsbesøget har politikredsen løbende været i dialog med ejeren af hestene, Dyrenes Beskyttelse og Fødevarestyrelsen for at følge op på ponyernes tilstand, forløbet omkring aflivning af de tre ponyer og afhændelse af resten af hesteholdet.

Ifølge politikredsen samarbejdede ponyernes ejer gennem hele forløbet frivilligt med myndighederne i forhold til at få ponyerne aflivet eller afhændet.

Ejeren overgav således 11 ponyer til Dyrenes Beskyttelse, ligesom han indgik aftaler omkring afhændelse og aflivning af de resterende ponyer. Hele forløbet strakte sig over ca. en måned, og de sidste ponyer blev afhændet den 11. maj 2017.

Det er Rigspolitiets vurdering, at politikredsen i samarbejde med Dyrenes Beskyttelse og Fødevarestyrelsen har håndteret

den konkrete sag tilfredsstillende og har foretaget den nødvendige opfølgning på ponyernes tilstand, så det blev sikret, at ponyerne enten blev afhændet eller aflivet i overensstemmelse med de dyrlægefaglige anbefalinger i den konkrete sag.

Jeg er fuldstændig enig i, at man selvfølgelig altid løbende skal reflektere over, om sager håndteres hensigtsmæssigt.

Men jeg mener ikke, at der ud fra de oplysninger, jeg har modtaget om den konkrete sag, er grundlag for at kritisere politikredsens håndtering af sagen.

[Politiets behandling af dyreværnsager]

Det bringer mig videre til samrådsspørgsmål BP, som vedrører politiets behandling af dyreværnsager – nærmere bestemt spørgsmålet om blandt andet sagsbehandlingstider.

Jeg vil i den forbindelse indledningsvist oplyse, at der som led i gennemførelsen af flerårsaftalen om politiet og anklagemyndighedens økonomi for 2016-2019 i 2016 blev nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af repræsentanter fra Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Fødevarestyrelsen og Justitsministeriet, der skulle se nærmere på politiets indsats mod dyrevelfærdskrænkelser. Arbejdsgruppen afgav en rapport den 4. november 2016, som indeholdt en række anbefalinger på området.

Herudover har jeg for ganske nyligt [den 22. maj 2017] i forbindelse med besvarelsen af udvalgets spørgsmål nr. 690 haft lej-

lighed til at oversende en redegørelse fra Rigsadvokaten og Rigspolitiet til udvalget vedrørende baggrunden for sagsbehandlingstider i dyreværnsager, som jeg gerne vil henviser til.

Det fremgår af redegørelsen, at der – blandt andet som opfølgning på arbejdsgruppens anbefalinger – er iværksat en række initiativer hos politiet og anklagemyndigheden i forhold til behandlingen af dyreværnsager.

Som et af initiativerne er det blandt andet besluttet at styrke både den overordnede og den lokale koordinering og styring af dyreværnsområdet.

Rigspolitiet har således etableret et nationalt dyrenetværk med de ledelsesrepræsentanter, der er ansvarlige for dyreværnsindsatsen i de enkelte politikredse.

Samtidig er politikredsene af Rigspolitiet blevet bedt om at udpege en faglig koordinator på dyreværnsområdet i hver kreds, der skal fungere som specialist og faglig sparringspartner for politikredsens øvrige sagsbehandlere på dyreværnsområdet.

Der er desuden iværksat flere tiltag, som skal styrke fagligheden for de medarbejdere, der behandler dyreværnsager. Der er således i samarbejde med Politiskolen igangsat nye uddannelsestiltag for at højne niveauet på både grunduddannelsen og efter- og videreuddannelsen.

Endelig fremgår det af redegørelsen fra Rigsadvokaten og Rigs-
politiet, at der i politikredsene generelt er fokus på en effektiv
sagsstyring af straffesagerne, så der sikres fremdrift også i de
større og mere komplicerede sager.

Politikredsene er i den forbindelse ved at gennemføre en omor-
ganisering af blandt andet visitationen af straffesager og håndte-
ring af efterforskningsopgaven, som skal bidrage til en styrket
visitation og behandling af straffesager, herunder af sager om
overtrædelse af dyreværnsloven.

Det er min forventning, at disse initiativer vil medvirke til en
styrket indsats på området, ligesom det er min forventning, at de
vil medføre, at sagsbehandlingstiderne bevæger sig i den rigtige
retning.

De iværksatte initiativer skal have en chance for at virke, inden
vi tager stilling til, om de har været tilstrækkelige. Jeg vil i den
forbindelse følge udviklingen på området blandt andet med hen-
blik på at påse, om initiativerne får den ønskede effekt på poli-
tiets og anklagemyndighedens sagsbehandlingstid.

Det er dog samtidig også vigtigt at holde sig for øje, at der i
denne type af sager er en række faktorer, som kan have betyd-
ning for sagens behandling og sagsbehandlingstiden. Der vil
således ofte være behov for, at sagerne skal forelægges for –
eller at der skal indhentes en udtalelse fra – dyrlægefaglige
myndigheder.

Og i de sager, hvor politiet efter reglerne i dyreværnsloven giver et pålæg – f.eks. om, at dyret behandles for en sygdom, eller at dyret skal aflives – vil der ofte være en periode, hvor politiet skal kontrollere, om den pågældende så også overholder pålægget, ligesom efterfølgende kontrolbesøg kan medføre nye sigtelser. Dette kan medføre en forlængelse af sagsbehandlingstiden fra de første sigtelser, og indtil politiet kan overgive sagen til anklagemyndigheden.

Jeg vil ikke udelukke, at man også fremover vil kunne finde enkeltssager, der kunne eller burde være blevet håndteret hurtigere eller anderledes, men det er mit indtryk, at der – blandt andet som led i udmøntningen af anbefalingerne fra justitsministeriets arbejdsgruppe – nu er fokus på området ude i de enkelte politikredse.

Det bringer mig til samrådets fjerde og sidste spørgsmål, spørgsmål BQ om indførelsen af et dyrepoliti. Det er jo noget, vi før har drøftet, og noget som jeg ved, at Dansk Folkeparti føler stærkt for.

Og jeg forstår sådan set godt intentionen bag ønsket om et egentligt dyrepoliti.

Som jeg har været inde på tidligere, så kan overtrædelser af dyreværnsloven i mange tilfælde være vanskelige at vurdere og kræver derfor en særlig ekspertise hos det politipersonale, der modtager anmeldelserne og efterforsker sagerne. Det tror jeg, at spørgeren og jeg er enige om.

Men det er ikke vejen frem at gå bort fra vores såkaldte enheds-politi, hvor retshåndhævelsen ikke er opdelt på forskellige politistyrker. Et opgør med enhedspolitiet vil indskrænke politikredsenes muligheder for selv at tilrettelægge og prioritere varetagelsen af politiets opgaver ved nærmere at regulere organiseringen og bemanningen af f.eks. dyreværnsområdet i kredsene.

Det er derfor regeringens opfattelse, at vi – frem for at oprette en særskilt politistyrke, der skal håndhæve dyreværnsager – skal sikre, at vores eksisterende politiorganisation har de redskaber, den skal bruge.

De enkelte kredse har indrettet sig forskelligt i forhold til indsatsen på dyrevelfærdsområdet afhængig af størrelsen af den enkelte kreds samt antallet og typen af sager hos kredsene. Nogle kredse har oprettet centrale dyreværnsenheder, andre har forankret sagerne centralt i kredsens særlovssektioner, mens andre igen har forankret dyreværnsagerne på lokalstationerne.

For mig er det afgørende, at det personale, som har med dyreværnsager at gøre, har de nødvendige kompetencer til at behandle disse sager, og at de arbejder efter ensartede retningslinjer.

Og vi har jo, som jeg netop har været inde på, for nylig taget en række initiativer for at styrke politiets indsats på området. Initiativerne indebærer blandt andet, at politiets grunduddannelse styrkes med cases på dyreværnsområdet, og at det eksisterende

kursus på politiets efter- og videreuddannelse om dyreværnssagers behandling udvides.

Derudover har Rigspolitiet igangsat en række tiltag med henblik på at sikre et nationalt overblik, ensartethed i politiets sagsbehandling og afholdelse af halvårlige nationale erfaringsudvekslingsmøder for blandt andet de medarbejdere i politiet, der har behandling af dyreværnssager som særligt kompetenceområde.

Jeg mener derfor, at en styrkelse af håndhævelsen på dyreværnsområdet først og fremmest bør ske gennem initiativer af den karakter, som jeg har været inde på.

Tak for ordet.